

[Forsvarsministeren.]

politiet eller Fængselsvæsenet, eller som har Tilknytning til en Virksomhed af livsvigtig Betydning for Samfundet, ligesom man har fundet det rimeligt at tage det samme Hensyn til de Mennesker, der paa Grund af Anholdelse, Deportation eller Mishandling under den tyske Besættelse har paadraget sig Skade, selv om de dog ikke maa erklæres for tjenstudygtige.

Endelig er der § 5, ifølge hvilken Ministeren bemyndiges til at undlade at foretage Genindkaldelse af de værnepligtige af Aargang 1938 og tidligere Aargange, som ulovligt er udeblevet fra Genindkaldelse til fortsat Øvelse. Det er saadan en Status-Paragraf, man maa tage engang imellem for at faa gjort rent Bord, idet man har fundet det rimeligt at undgaa det Besvær og Tidsspilde, det er at indkalde disse, naar de alligevel ikke kommer. Naturligvis er det givet, at det Strafansvar, de paagældende i øvrigt paafører sig, ikke berøres af denne Lovbestemmelse.

Det er i alt væsentligt Hovedtrækkene i de Lovforslag, der her foreligger til Behandling, og jeg tillader mig at anmode det høje Landsting om at foretage en baade hurtig og velvillig Behandling af dem.

Stumph: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag, dels Forslaget om Ophævelse af visse i Rigsdags-samlingen 1945 gennemførte Love om Bemyndigelse for Forsvarsministeren til midlertidig at afvige fra de i Lovgivningen om Hærens og Søværnets Ordning m. v. givne Bestemmelser, dels Forslag til Lov om Bemyndigelse til midlertidig at afvige fra visse Bestemmelser i Loven af Maj 1937 om Hærens Ordning samt i Loven af samme Aar om Søværnets Ordning.

Efter den højtærede Ministers Tale, hvori der grundigt blev redegjort for Forholdene og Forslagenes Indhold, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg vil dog gerne sige, at jeg er ganske enig med den højtærede Minister i det uheldige i, at Rigsdagen giver saadanne vidtgaaende Bemyndigelseslove, hvorved Rigsdagen afgiver sin Indflydelse til Ministeren og den militære Forvaltning; men paa den anden Side erkender jeg, at i den bevægede Periode, vi har levet i siden 1940, har det været nødvendigt at se bort fra de gældende Loves Bestemmelser, for at man i en Fart kunde disponere, som de til enhver Tid herskende Forhold krævede det. Forhaabentlig bliver Forholdene snart saadan, at vi kan komme

bort fra Bemyndigelseslovgivningen ogsaa paa de her nævnte Omraader.

Med disse Ord kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Stegger Nielson: Der er jo fra den højtærede Forsvarsministers Side gjort udførlig Rede for begge Lovforslagene, saa der er ingen Grund til at gaa i Enkeltheder.

Det første af Lovforslagene er Udtryk for, at man fra Ministeriets Side har skønnet, at der nu er enkelte af de deri indeholdte Bestemmelser, som kan undværes. Det gælder saaledes de Bestemmelser, der gav Mulighed for i Overgangstiden at forene Stillingen som Chef for Generalkommandoen og Direktøren for Krigsministeriet i een Person og at tilslutte de frivillige Organisationer Hæren. Vi har intet at indvende imod, at man ophæver denne Bemyndigelseslovgivning og overfører de resterende Bestemmelser til en samlet Bemyndigelseslovgivning for Hær og Flaade. Det skal jeg anbefale for det første Lovforslags Vedkommende.

Angaaende det andet Lovforslag er det lige saa indlysende, at det er nødvendigt med en Bemyndigelseslov paa dette Omraade, en Bemyndigelseslov, der tilsigter at fravige de i Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning og i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning givne Bestemmelser paa en Række Omraader, som der gøres nærmere Rede for i Lovforslagets § 1. Det er forstaaeligt, at man maa have denne Bemyndigelseslovgivning, grundet paa de ændrede Forhold, der nu eksisterer paa dette Omraade; der maa nødvendigvis være en Bevægelsesfrihed og et vist Spillerum for Ministeren i Overgangstiden. Fra mit Partis Side haaber vi, at denne Bemyndigelseslovgivning maa blive administreret paa en god Maade. Efter det Tomrum, vi befandt os i, da Tyskerne tog alt vort Materiel, var det klart, at alt ikke kunde blive regelret og fuldt tilfredsstillende paa een Gang. Det er ogsaa klart, at der er store Opgaver, der er mange store Ting at tage Stilling til. Dyrt vil det ogsaa blive at fremskaffe det fornødne og vanskeligt med Placeringen af de garnisonerede Styrker rundt om. Vedrørende det sidste vil jeg sige, at saa vidt jeg kan skønne, har dette klappet nogenlunde godt selv under de store Indkaldelser siden Besættelsens Ophør. Der er her udført et værdifuldt Arbejde af Hær- og Søværnsledelsen, Befalingsmændene og Mandskabet, et Arbejde, man maa være tak-